

vedtage et lovforslag, som der var en betydelig sandsynlighed for kunne ende i en retstvist.

Jeg føler mig stadig væk overbevist om, at vi ville kunne have vundet denne retstvist, men ingen kan – som jeg har sagt tidligere – give garantier. Dér var det min opfattelse, at det ikke ville være hensigtsmæssigt, og derfor stillede jeg det ændringsforslag, som vi bl.a. har til behandling her i dag.

Så er jeg lidt forundret over, at hr. Flemming Kofod-Svendsen, og jeg tror også hr. Kim Behnke, har brugt nogle ord som, at det er blevet et »tyndt« forslag, og at det ikke indeholder noget særligt, og opfordret til at trække forslaget. Samtidig giver samme ordførere udtryk for, at det er en ualmindelig skidt behandling af nogle forhandlere. Begge synspunkter kan ikke være rigtige.

Altså hvis det er uden indhold, kan det jo ikke have den mening, jeg har givet udtryk for, og som hr. Kim Behnke citerede: at det er uklart med den ændring, hvor katalysatordelen kommer til at tælle langt mindre og den samlede afgift dermed bliver mindre, end der var lagt op til, om det tilstrækkelig effektivt vil sikre, at biler, der indkøbes i Tyskland som brugte og får sat plader på – og her typisk gule plader i Danmark – vil få en afgiftsbelastning, som bliver lige så høj som på danske biler, der har kørt her fra nye af. Det har jeg givet udtryk for en tvivl om.

Med den reaktion, jeg har set fra forhandler-side, kan man så sige: Det er måske betryggende, for forhandlerne har jo i hvert fald givet udtryk for, at de mener, at det er et ganske effektivt forslag, der stadig væk står tilbage, når Folketinget om et lille øjeblik stemmer ved tredjebehandlingen. Og det kan godt være, det ikke var ment som en beroligelse for mig, men det er blevet opfattet sådan.

Må jeg så med hensyn til ikrafttræden, som er det andet hovedspørgsmål, vi har til diskussion, citere fra udvalgets bilag 143, der er en henvendelse til Skatteudvalget fra Danmarks Automobilforhandler Forening, der bl.a. skriver:

»Med hensyn til lovens ikrafttræden er det Danmarks Automobilforhandler Forenings opfattelse, at en afgiftsændring ikke bør omfatte biler, der er købt af slutbrugeren inden den dato (26. oktober 1999), hvor loven er fremsat. Danmarks Automobilforhandler Forening er således enig i skatteministerens ændringsforslag, der i øvrigt er i overensstemmelse med de

sædvanlige overgangsregler ved registrerings-afgiftsændringer for nye biler.«

Bare for at sende det signal, at når man fremstiller det, som om det her er noget fuldstændig danmarkshistorisk, så er det ikke rigtigt. Og så kan vi have vore diskussioner, og det bliver vi jo nok, selv om vi fortsætter eftermiddagen her ud, ikke fuldstændig enige om.

Så lad mig derfor takke udvalget, på trods af at jeg er helt enig i, at det har været en bøvlet sag. Jeg tror, det var mig, der brugte ordet »mandagsbil«, vil jeg sige til fru Mariann Fischer Boel, men andre er helt velkomne til at overtage ordet. Det er, som om der hviler onde ånder over afgifter, der har relation til biler, der kører på gule plader. Det er jo desværre ikke en ny erkendelse. Ikke desto mindre vil jeg takke udvalget for et godt samarbejde og også slutte med at glæde mig over, at et meget stort flertal, også hos partierne til højre i salen, har givet udtryk for, at det hovedindhold, lovforslaget har, er man enig i: at vi selvfølgelig bør have ens afgiftsregler på hvide og gule plader efter de principper, vi beregner det efter, og at man derfor er enig i forslaget, men vi har en lille tvist om ikrafttræden.

Med de bemærkninger skal jeg takke Folketinget og takke ikke mindst Skatteudvalget for et behageligt, om end til tider besværligt, samarbejde.

Kim Behnke (FRI):

Når skatteministeren giver udtryk for, at spørgsmålet om, hvorvidt det var EU-medholdeligt, jo var noget, der var tvivl om, skal jeg blot henvise til citatet endnu en gang fra Miljøstyrelsens brev af 13. juli. Allerede dengang blev der skabt tvivl om, hvorvidt forslaget var EU-medholdeligt. Alligevel fremsætter ministeren forslaget for Folketinget.

Endelig er der så, hvad der egentlig er sket i forhold til EU, og at ministeren da gerne havde taget en retssag. Ja, det er jo nemt at gøre det. Det er jo skatteyderne, der betaler alle omkostningerne, uanset om ministeren taber eller vinder. Så ministeren har ikke selv noget i klemme. Men det er jo en usympatisk måde at omgås skatteydernes penge på at rejse sager ved EF-Domstolen, som man på forhånd mere eller mindre ved at man kommer til at tabe.

Nu kan jeg jo ikke citere fra et fortroligt bilag, men jeg kan citere fra bilag 189, som er svar på spørgsmål 45. Der står: